

[Simonsen (Aarhus).]

I øvrigt er Lovforslaget jo let overskueligt, og jeg skal ikke omtale det nærmere, idet der altsaa kun foreligger dette ene Ændringsforslag; enkelte andre Ting har været drøftet i Udvalget, men der er altsaa kun stillet eet Ændringsforslag. Blandt de Punkter, som man kan sige ogsaa fortjener Opmærksomhed, er § 4. Det bestemmes dér, at Asken efter en Ligbrænding kan begraves eller hensættes i Columbarier eller andre Rum eller behandles paa enhver sømmelig Maade, som den højtærede Justitsminister maatte godkende. Jeg vil i denne Forbindelse henstille, at det højtærede Ministerium fortolker denne Bestemmelse loyalt og tolerant, saa der f. Eks. kan forventes givet Tilladelse til, at en Person, hvis han i levende Live har bestemt det, kan faa sin Aske henkastet i Havet. Der har for et Par Aars Tid siden været et Tilfælde, hvor en Askeurne var udtømt i Store Bælt under Sejladsen med Færgen, og det voldte en Del Postyr, hvad jeg ikke synes, der var nogen Anledning til. Naar en afdød, som faar sine jordiske Rester tilintetgjort paa den bekvemme og absolut mest sanitære Maade, som Ligbrænding er, har ønsket at faa sin Aske spredt ud i Havet, kan der ikke hygiejnisk eller sanitært ske nogen som helst Skade herved. Jeg vil derfor henstille, at man paa Forhaand faar Ret til at gaa ud fra, at naar en saadan Anmodning kommer til Ministeriet, vil den blive bevilget. Ligeledes vil jeg mene, at Ministeriet bør anse det for en sømmelig Form for Opbevaring af Asken, hvis Forældre f. Eks. ønsker at opbevare et kært afdød Barns Aske i en Urne i deres Lejlighed.

Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister kan erklære sig indforstaaet med de Ønsker, jeg her har udtalt med Hensyn til § 4. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til uændret Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af Landstinget.

Christensen (Høng): Jeg skal undlade ved denne Lejlighed at komme nærmere ind paa de Betragtninger, som af det ærede Medlem Hr. Simonsen (Aarhus) er gjort gældende med Hensyn til Lovforslaget i Almindelighed, og skal indskrænke mig til som Ordfører for det i Betænkningen nævnte Mindretal, der bestaar af Venstres og det konservative Folkepartis Udvalgsmedlemmer, at anbefale det høje Ting at stemme for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Dette Ændringsforslag gaar, som ogsaa omtalt af den ærede Ordfører, ud paa at stryge Bestemmelsen i

Lovforslagets § 2, 1ste Stykke, hvorefter en mundtlig, paa Dødslejet afgiven Udtalelse om, at Ligbrænding ønskes, skal være gyldig, uden at det, som ellers, kræves, at den er afgivet i Overværelse af to Vidner. Saa længe Jordfæstelse er det overvejende almindelige og Ligbrænding det mere undtagelsesvise, er Mindretallet vel stemt for at lette Adgangen til Ligbrænding saa meget som muligt, men ikke paa Bekostning af Beviset for, at Ligbrændingen stemmer med den afdødes Ønske. Efter Mindretallets Overbevisning vil Lovforslaget vinde i Klarhed og Konsekvens, hvis Ændringen vedtages. Med denne Motivering skal jeg anbefale Ændringsforslaget til den højtærede Justitsministers Velvillie og til Tingets Vedtagelse, idet jeg dog tilføjer, at jeg slet ikke i dette Ændringsforslag kan se noget Udtryk for, at Landstinget skulde være mere frisindet og Folketinget mere reaktionært. Ændringsforslaget er, som sagt, ganske sagligt og motiveret ud fra rent juridiske Synspunkter og har intet som helst hverken med Frisind eller med Reaktion at gøre.

Elna Munch: Det forekommer mig, at det vil være rigtigt, at et paa Dødslejet udtalt Ønske om Ligbrænding skal kunne opfyldes, selv om der ikke har været to Vidner til Stede. Der er maaske her netop et Tilfælde, hvor man har et virkeligt Udtryk for den paagældendes sande Ønske. Som bekendt spekulerer Folk jo ikke i al Almindelighed paa deres Begravelse og tænker maaske først paa den i sidste Øjeblik. Man bør derfor ikke stille for store Krav om, at en Beslutning desangaaende skal være taget i god Tid.

Den eneste Vanskelighed, jeg kunde tænke mig, skulde være den, at der muligt kunde foreligge en Forbrydelse, hvis Spørgtes udslettet; men § 3 hyder sikkert et tilstrækkeligt Værn i saa Henseende. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod det stillede Ændringsforslag.

Grathwohl: Da mit Partis Ordfører i denne Sag ikke kan være til Stede, skal jeg paa hans Vegne tillade mig at anbefale, at man stemmer for det Ændringsforslag, et Mindretal har stillet, og gør det med samme Motivering, som det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) har givet.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal paa Justitsministerens Vegne tillade mig at anbefale at stemme imod det stillede Ændringsforslag og vedtage Lovfor-